

ere eller blive udlaaente mod Pant i faste Ejendomme, og som ikke ere under særskilt Bestyrelse, beregnes en Rente, som ikke maa overstige $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a., der erlægges bagud i de i paagældende Obligationer fastsatte Terminer.

§ 2.

Af de Overformynderimidler, der ikke ere under særskilt Bestyrelse, svarer Overformynderiet vedkommende Lødtagere $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a. i Rente med de Nedsættelser og Fradrag, der følge af hidtil gældende Bestemmelser.

§ 3.

Under særskilt Bestyrelse af Overformynderiet modtages kun saadanne Effekter, der efter Overformynderiets Skøn egne sig dertil, og som derhos, hvis Indsættelsen sker fra et Dødsbo, have ved Dødsfaldet været i vedkommende Arvelæbers Eje og i andre Tilfælde have i mindst 3 Aar været i vedkommende Disponents Eje.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft fra 11te Juni 1895 at regne.

Lovforslaget og det stillede Ændringsforslagfattes til Forhandling under et.

Alberti: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gaar ud paa at føre Lovforslaget tilbage til den Form, i hvilken det forelaa ved 1ste Behandling. Naar jeg har gjort dette, har det først og fremmest været af samme Grund, som jeg omtalte ved den foregaaende Sag, nemlig paa Grund af den ringe Stemmesforskel, der var ved Afstemningen ved 2den Behandling. Men dernæst har jeg ogsaa haft en anden Grund dertil. Jeg har nemlig ikke ret vel kunnet tænke mig Muligheden af, at det høje Ting ved 3dje Behandling vilde vedtage et saa uretferdigt Lovforslag, som dette vilde blive, hvis Lovforslaget vedtoges i den Skikkelse, i hvilken det blev vedtaget ved 2den Behandling. Naar jeg siger, at Lovforslaget er uretferdigt, siger jeg just ikke dertil, at jeg mener, at Renten i og for sig over hele Linien burde nedsættes med $\frac{1}{2}$ pCt., men dertil, at Lovforslaget vil undergive de to Afdelinger af Overformynderiet en ganske forskillig Behandling. Som Lovforslaget forelaa ved 1ste Behandling, behandlede det begge Overformynderiets Afdelinger ganske ens, idet det for begges Vedkommende satte Renten til $3\frac{1}{2}$ pCt.; men saaledes som Lovforslaget nu foreligger som vedtaget ved 2den Behandling, bemyndiger det alene Regeringen

til ved kongelig Anordning at bestemme, at Renten ifølge Loven af 26de Maj 1868 § 6 skal kunne nedsættes, og den Rente, der er bestemt ved Loven af 26de Maj 1868 § 6, angaar jo kun det udenbys Overformynderi, hvormod Renten for det indenbys er fastsat ved Loven af 10de Februar 1888 ligeledes til 4 pCt. Hvis nu Forslaget bliver vedtaget, som det foreligger fra 2den Behandling, vil Følgen deraf altsaa blive den, at Regeringen har det i sin Magt at nedsætte Renten for det udenbys, men derimod ikke for det kjøbenhavnske Overformynderis Vedkommende, altsaa har Magt til at nedsætte Renten for umyndige og andre Kapitalejere under Overformynderiets Afdeling for Landboerne og Købstæderne, men derimod ikke til at foretage noget lignende for de umyndige og Kapitalejerne i Kjøbenhavn under Overformynderiet. Jeg kan ikke tro, at det virkelig skulde være Tingets alvorlige Mening at ville gøre denne Forskel mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, og det er den anden Grund, hvorfor jeg har stillet dette Ændringsforslag, idet jeg haaber, at det høje Ting dog alt vel overvejet vil foretrække den Form, Forslaget oprindeligt har haft. Endelig er der en tredje Grund, som jeg har faaet, hvorfor jeg venter og haaber, at Ændringsforslaget vil blive vedtaget, og det er den, at det ærede Medlem fra Næstens (Berntsen), der i Rentefager er en Slags Generalordfører for Flertallet, udtalte, at Tiden til at komme til en Rentenedsættelse først var kommen, naar vi havde faaet en Lov om Nedsættelse af den almindelige Rentefod. Den have vi saa godt som faaet; den er vedtaget ved 3dje Behandling her i Salen, og efter det gode Forhold, der bestaar mellem Flertallet her og Landstinget, kunne vi jo betragte dette som lige saa godt, som om vi allerede havde faaet Loven. Jeg maa derfor antage, at det Tidspunkt maa være kommet, da man kan begynde med de enkelte Institutioner, og saa kunde man jo meget passende begynde med Overformynderiet. Af disse Grunde anbefaler jeg det høje Ting at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (S. Hage): De Bemærkninger, som fremkom fra den sidste ærede Taler (Alberti), kom mig ganske vist noget overraskende. Jeg vilde ønske, at han tidligere havde gjort opmærksom paa det, hvis det skulde forholde sig, som han siger; thi der har vist ikke fra nogen Side været tænkt paa, at der skulde gøres Forskel paa de forskellige Kapitaler, indenbys og udenbys. Det, som Lovforslaget her gaar ud paa, er at bemyndige Ministeren til at nedsætte den